Dosarul nr.4r-2317/25 Judecătoria Edineț sediul Ocnița
/4-25074596-03-4r-07082025/ Judecător: Dan Dolghieri

D E C I Z I E
în numele Legii

23 septembrie 2025 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

În componență:
Președintele completului, judecător Ion Talpa
Judecători Ecaterina Arseni și Cristina Prisacari

a examinat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de către **Șeful al IP Ocnița, comisar Vadim Barbăscumpă** împotriva hotărârii judecătoriei Edineț sediul Ocnița din 07.07.2025, emisă în cauza lui **Mîrza Vladimir** care a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzută de art.47[1] alin. (1) Cod contravențional.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei Colegiul,-

C O N S T A T Ă :

În temeiul procesului-verbal cu privire la contravenţie și deciziei din 21.05.2025, Mîrza Vladimir a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod Contravenţional RM, fiindu-i aplicată sancţiunea sub formă de amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale.

Nefiind de acord cu decizia luată în privinţa sa, a înaintat o contestație prin care a solicitat anularea procesului-verbal și decizia agentului constatator.

Prin hotărârea Judecătoriei Edineț sediul Ocnița din 07.07.2025 s-a admis contestația depusă de Mîrza Vladimir. S-a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator al IP Ocnița – Rusnac Dumitru din 21.05.2025, întocmit în privința lui Mîrza Vladimir, în baza art. 47[1] al. 1) CCo, iar procesul contravențional a fost încetat.

Împotriva hotărârii primei instanțe, a declarat cerere de recurs în termen, șeful interimar al IP Ocnița, comisar Vadim Barbăscumpă solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii și remiterea cauzei spre rejudecare a cauzei contravențional în prima instanță.

În motivarea recursului declarat consideră că, instanţa în cadrul studierii probelor acumulate nu a ţinut cont de informaţia pusă la dispoziţie cu privire la identificarea abonatului sau a utilizatorului reţelei de comunicaţii electronice în

privinţa numerelor SIM unice, deservită de operatorul de telefonie mobilă SA „Moldcell”, unde este constatat că cet. Mîrza Vladimir în perioada 07.10.2024-14.10.2024 a recepţionat 8 SMS-uri de la PSB, fapt ce denotă faptul că ultima a comis contravenţia incriminată şi după data de 15.08.2024, cînd art. 47^1 Cod contravențional a fost introdus prin Legea 230 din 31.07.2024.

Recurentul menționează că, acţiunile contravenientului Mîrza Vladimir corect au fost încadrate în conformitate cu art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional, respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de reprezentantul agentului constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie şi în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) Cod contravenţional, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravenţional.

Reprezentantul agentului de constatare consideră că, din perspectiva normelor cu caracter anticorupţional, nu numai rezultatul material, ci şi manifestarea voinţei de a se angaja într-o astfel de conduită reprezintă o abatere gravă de la principiile integrităţii procesului electoral. Faptul că persoana a instalat aplicaţia bancară, chiar dacă transferul banilor nu s-a concretizat, relevă existenţa unui plan de a primi avantaje materiale în schimbul susţinerii la caz a unui bloc politic, ceea ce subminează principiile de neutralitate şi secret al votului.

Invocă faptul că, argumentele contravenientului Mîrza Vladimir privind lipsa în acţiunile lui a elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute la art. 47/1 alin. (1) Cod contravenţional, le consideră ca fiind declarative, or, circumstanţele referitoare la atingerea rezultatului scontat, nu influenţează asupra calificării juridice a acţiunilor contravenientului, iar pentru realizarea laturii obiective a contravenţiei de corupere electorală pasivă este suficientă săvârşirea uneia din acţiunile alternative prevăzute la art. 47/1 alin. (1) Cod contravenţional în speţă contravenţia consumându-se în momentul când Mîrza Vladimir a acceptat instalarea în telefonul mobil a aplicaţiei PSB Bank din Federaţia Rusă, cu ulterioara recepţionare a mijloacelor băneşti, în scopul votării în favoarea unui candidat la care i se va indica la alegerile prezidenţiale din 20.10.2024.

Conchide că, chiar dacă transferul de bani nu a avut loc, actul de instalare a unei aplicaţii bancare - efectuat de o persoană terţă aşa cum a declarat în faţa colaboratorului de poliţie contestatara – se înscrie într-un context clar orientat spre realizarea unei tranzacţii ilicite.

Procedura înștiințării legale a fost executată.

Conform prevederilor **art.471 alin.(1) Cod Contravențional**, (*1) Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.*

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței. De la participanții la proces careva referințe nu au parvenit.

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat cu menținerea hotărârii contestate, soluție care este adoptată în corespundere cu prevederile art.473 alin.(1) lit.c) CCo, potrivit căruia, după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una din următoarele decizii: ...respinge recursul și menține hotărârea atacată dacă recursul: ...este nefondat.

În motivarea acestei concluzii instanţa de recurs relevă că, potrivit art. 5 alin. (1) Cod contravenţional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională.

Potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Conform art. 425 alin. (2) Cod contravenţional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

De asemenea instanţa de recurs reţine că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravenţional a definit procesul-verbal cu privire la contravenţie ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent a fost legiferat şi faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Cu titlu preliminar, se impun a fi făcute câteva consideraţii referitoare la natura juridică a procesului-verbal cu privire la contravenţie, precum şi la forma acestuia.

Astfel, procesul-verbal de contravenţie materializează o manifestare de voinţă cu caracter unilateral a unei autorităţi publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea de agenţi constatatori) şi reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deşi procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică, dotată cu competenţa de a constata şi de a sancţiona faptele contravenţionale şi se bucură de prezumţia de legalitate, de autenticitate şi de veridicitate, sancţionarea contravenţională a persoanei trebuie să fie susţinută prin probe substanţiale, din care ar rezulta componenţa de contravenţie.

Sub aspectul legalităţii procesului-verbal, Colegiul penal constată că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă pentru asigurarea respectării principiilor legalităţii şi al dreptăţii, stabilite expres de articolele 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma art. 445 din Codul contravenţional.

Respectiv se statuează că, analizând actul de învinuire sub aspectul legalităţii sale, instanţa va cerceta dacă în cauză sunt întrunite cerinţele de formă ale procesului-verbal cu privire la contravenţie, aşa cum sunt impuse în mod imperativ de dispoziţiile art. 443 al Codului contravenţional referitoare la menţiunile obligatorii ce trebuie prevăzute sub sancţiunea nulităţii.

La caz, întru respectarea garanţiilor sus-indicate, Colegiul penal conchide că, prima instanţă fiind investită cu examinarea în fond a cauzei contravenţionale intentate în privinţa lui Mîrza Vladimir în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional, just a dispus verificarea din oficiu a legalităţii actului de sesizare a instanţei de judecată.

În acest sens, Colegiul penal studiind procesul-verbal cu privire la contravenţie din 21.05.2025 prin prisma art. 442 şi art.443 Cod contravenţional atestă că, prima instanţă întemeiat a conchis că agentul constatator la întocmirea procesului-verbal a admis derogări de la prevederile *art. 443 alin. (1) lit. a), d) și e)*

Cod Contravenţional, şi anume nu a indicat timpul comiterii contravenţiei, fapta contravenţională, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei.

Astfel Colegiul penal ţine a menţiona că, în orice societate democratică, protecţia persoanei este una din atribuţiile de bază ale Statului. În exercitarea acestei atribuţii, Statul a instituit norme procesual penale şi contravenţionale, concentrate în Codul de procedură penală şi Codul contravenţional, care au drept scop, pe de o parte, să protejeze persoana, societatea şi Statul de infracţiuni/contravenţii, astfel încât persoana care a săvârşit o infracţiune/contravenţie să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi, pe de altă parte, să protejeze persoana şi societatea de actele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere comise în activitatea de cercetare a infracţiunilor/contravenţiilor presupuse sau săvârşite, pentru ca nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală/contravenţională.

Prin normele Codului contravenţional, legislatorul naţional a urmărit instituirea unui echilibru echitabil între aceste două mari sarcini ale procesului contravenţional, pentru stabilirea adevărului şi exercitarea unei justiţii veritabile.

Subsecvent, instanţa de recurs notează şi faptul că, sancţiunea în procedura contravenţională reprezintă mijlocul legal care lipseşte de efecte juridice actele procesuale şi procedurale, precum şi măsurile procesuale dispuse ori efectuate în mod ilegal sau care se aplică în cazul comiterii unei abateri judiciare. Sancţiunile procesual-contravenţionale reprezintă nişte remedii procesuale ce urmăresc înlăturarea producerii de consecinţe juridice în ipoteza în care legea procesual contravenţională a fost încălcată. Una din aceste sancţiuni este şi nulitatea.

Codul contravenţional reglementează în art. 445 alin. (1) Cod contravenţional, instituţia nulităţii, indicând că neconsemnarea în procesul- verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvârşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. alin. (2) Celelalte încălcări ale art. 443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului- verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.

Având în vedere cele constatate şi faptul că procesul-verbal cu privire la contravenţie menţionat a fost întocmit cu încălcarea prevederilor art. 443 Codul contravenţional şi ţinând cont de faptul că, erorile date nu pot fi înlăturate decât prin anularea procesului-verbal de constatare a contravenţiei, Colegiul penal ca şi prima instanţă ajunge la concluzia că procesul-verbal cu privire la contravenţie din 21.05.2025, urmează a fi anulat.

Potrivit art. 461 alin. (1) Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

Prin urmare, Colegiul penal reţine că, nulitatea are ca efect ineficienţa actelor realizate cu încălcarea dispoziţiilor legale, prin urmare, actul nul nu produce efectele actului valid, fiind lipsit de forţa juridică.

În acest context instanţa de recurs notează că, omisiunea comisă de către agentul constatator afectează în mod esenţial fondul cauzei şi această eroare nu poate fi înlăturată de către instanţa de judecată, fapt ce serveşte drept temei de declarare a nulităţii absolute a acestuia, cu încetarea procesului contravenţional.

Subsecvent se statuează că, odată cu încetarea procesului contravenţional din motive de nulitate absolută a procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa nu urmează să stabilească chestiunile prevăzute la art. 458 Cod contravenţional.

Astfel, ţinând cont că instanţa de fond a constatat nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie din 21.05.2025 în prezenta cauză, acest fapt degrevează instanţa de judecată de obligaţia de a se expune asupra pertinenţei, concludentei şi utilităţii fiecărei probe din dosar, precum şi asupra coroborării lor în ansamblu, odată ce actul de învinuire este lovit de nulitate.

În situaţia dictată, Statul este cel care trebuie să-şi asume erorile admise de Parchet (agentul constatator) sau de o instanţă de judecată şi aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză (cauza Stefan vs. Romania, hotărârea din 06.04.2010).

În circumstanţele expuse Colegiul penal constată că, procesul contravenţional privind acuzarea lui Mîrza Vladimir în comiterea contravenţiei prevăzute la art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional corect a fost încetat, or agentul constatator a formulat o învinuire ce nu este clară, nu s-a realizat o descriere concretă a contravenției, cu specificarea acțiunii sau inacțiunii autorului și a tuturor circumstanțelor de natură a-i conferi faptei caracter contravențional.

Astfel, reieșind din cele menţionate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul formulat şi a menţine hotărârea Judecătoriei Edineț sediul Ocnița din 07.07.2025 fără modificări.

Reieșind din cele expuse supra și în temeiul art. 473 alin. (1) pct. (1) lit. c), 474 Cod contravențional Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul declarat de către **Șeful al IP Ocnița, comisar Vadim Barbăscumpă** împotriva hotărârii judecătoriei Edineț sediul Ocnița din 07.07.2025, emisă în cauza lui **Mîrza Vladimir**, se respinge ca nefondat, hotărârea respectivă se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător:

Judecătorii: